

Filep Ákos

Ő Filep Ákos. Rendőrtiszt volt a harmadik kerületi, Tímár utcai rendőrségen. Amikor a férjem légőszolgálatos lett, akkor ott volt főhadnagy. Ott ismerkedtek meg, és nagyon jó barátságba kerültek. Amikor kijött a rendelet, hogy a KISOK-pályán jelentkezni kell a vegyes házasságok zsidó tagjának, akkor azt mondta a férjem, hogy ő nem ismeri el a kormányt, tehát nem ismeri el a jogszabályokat sem, úgyhogy nem engedte, hogy jelentkezsek. De el kellett otthonról menni, mert a ház lakói tudták, hogy én zsidó vagyok. És akkor még rögtön aznap a Filep Ákos azt mondta, hogy menjek a Bangha Béla utcába, a legénylakásába. Az Ákos megkérte a debreceni menyasszonya iratait -- abban az időben bárkinek kiadták, hogyha olyan illetékbélyeggel beírt, hogy küldjék meg --, én megtanultam a nagymamáig, nagypapáig mindenkinek a nevét, és elvonultam a Bangha Béla utcába, ahol rajtam kívül még egy fiatal zsidó nő volt, ugyanígy hamis

papírokkal. Azt is a Filep Ákos szerezte.

Filep Ákost a háború után igazolták is. Apuka meg én szaladgáltunk, hogy igazolják. De mégis kitétték a rendőrségről, mert akkor már hiába volt igazolva. Akkor elment egy gyárba munkásnak, és miután nagyszerűen sportolt, röplabdacsapatot szervezett a gyárban. És ez a röplabdacsapat bekerült aztán az országos bajnokságba, és így csinálta aztán végig egészen nyugdíjba vonulásáig. Amikor kimentem Izraelbe, azt mondtam neki, hogy "Ákos, én akarok neked a Jad Vasemben fát állítani". És akkor azt mondta: "Nem engedem meg, Kati, én nem azért csináltam, hogy nekem bárki megköszönje!" Szóval ő egy világrendes ember volt. Ő nem volt politikus, és nem is politikai meggyőződésből csinálta, hanem kizárólag emberségből. Öt évvel ezelőtt halt meg. Még most is a fiával, az anyjával minden nap beszélek. A fia a keresztfiam lett, amikor született, 1951-ben.